

lands Stift har en dobbelt Charakter, deels den, at den er den almindelige Avis i hele Riget, og deels, at den er dette Stifts Avis. At paalægge Bedkommende at lade optage Avertissementer i Amtstidenden for det Amt, hvor en Auction skulde foretages eller et Bo behandles osv., kunde vel være en Behagelighed for Amtets Beboere; men det blev ligefrem, hvilket ogsaa Taleren indrømmede, en Byrde for alle de Bedkommende. Dertil kommer, at det ikke er saa ganske rigtigt, som den ærede Taler bemærkede, at Folk alligevel lade indrykke Bekjendtgjørelser i Amtstidenden. Det gjælder vistnok om alle Auctioner, men vistnok neppe om Proklamata, og om ogsaa en Avis-redacteur undertiden kan optage slige Bekjendtgjørelser som den sidstnævnte uden Forlangende, fordi det kan interessere hans Læsere og være hans Blad til Nytte, kan ikke her komme i Betragtning. Jeg tvivler som sagt paa, at Proklamata og deslige Bekjendtgjørelser ialmindelighed indrykkes i Amtsaviserne, men dertil kommer, at Byrderne endogsaa for en stor Deel, navnlig hvad Hovedstaden angaaer, som har de største Bekjendtgjørelser, ville blive forøgede for de Bedkommende, thi gjælder det om „Amtsaviserne“, at de Bedkommende oftere for at varetage deres Løb betale for slige Avertissementers Indrykkelse i dem, saa vil det i en højere Grad gjælde om Hovedstaden; og uagtet Adressaviseren ikke længere har Ret til at faae saadanne Bekjendtgjørelser indrykkede i samme, vilde Hovedstadens Beboere i de vigtigste Tilfælde dog maatte indføre Bekjendtgjørelsen i denne Avis, som vistnok i lang Tid vil blive det Avertissementsblad, hvorved alle Slags Bekjendtgjørelser bringes til de Flestes Kundskab heri Hovedstaden. Det Samme vil ogsaa gjælde om Kjøbenhavns Omegn, og vel tildeels om Kjøbenhavns Amt. Man kan vel indvende, at Kjøbenhavns Amt ingen Amtavis har, fordi de Aviser, som udkomme i Hovedstaden, træde istedet derfor, men forsaavidt Folk derude fra have Noget at bekjendtgjøre ude i Landet, ville de oftere ikke godt kunne undgaae at benytte ogsaa i dette Tilfælde Adressereditorens Efterretninger, ligesom man ogsaa i Amtene ved alle Bekjendtgjørelser, som kunne interessere Hovedstadens Beboere, vil komme

til at benytte bemeldte Avis. Min Hovedindvending imod den paaapegede Forandring i Lovforslaget er imidlertid den, at naar man for Fremtiden, for Sjællands Stifts Bedkommende, i Berlingiske Tidende indrykker de omhandlede Bekjendtgjørelser, opnaaer man det Samme som i de andre Stifter ved at indrykke dem i den Avis, som der er Stiftsavis.

Hvad det andet af den ærede Rigsdagsmand antydede Forslag angaaer, maa jeg tillade mig at bemærke, at den Berlingiske Tidende saagodt som ingen Fordeel vil have af den foreslaaede Forandring, Noget, der nærmere er udviklet i Motiverne, thi den Berlingiske Tidende er allerede i Besiddelse af Retten til Indrykkelse af de allerfleste af de her omhandlede Bekjendtgjørelser. Det er kun med Hensyn til enkelte af dem, som tidligere kun skulde optages i Adressaviseren alene, at den Berlingiske Tidende faaer en Deel forøgede Bekjendtgjørelser, men man maa vel lægge Mærke til, at den allerstørste Deel af disse Bekjendtgjørelser, navnlig de meest volumineuse, ikke skulle betales; dette er altsaa snarere en Byrde end en Fordeel for bemeldte Tidende. Den eneste Fordeel, som den kan vente, vil være den, om den muligen kunde faae nogle flere Abonnenter, naar den bliver den eneste Avertissementstidende for den omhandlede Slags Bekjendtgjørelser; men denne Fordeel bliver dog i ethvert Fald ikke stor, naar der sees hen til, at Cierne have underkastet sig at lade deres Morgenblad udgaae særskilt som en Avertissementstidende, hvilket i flere Henseender er bebyrdende, og navnlig kan staae Afsetningen af Hovedaviseren. Jeg troer, at der ved de Forhandlinger, der fra Communens Side have været førte med den Berlingiske Tidendes Ciere, er opnaaet Saa meget, som det med Billighed kan fordres, og hvorom jeg skal tillade mig at henvise til Motiverne. At Berlingiske Tidende nu tillige skulde underkastes Indenrigsministeriets Kjendelser om mulige Erstatningskrav, og at man derom, uden de paagjældende Cieres Samtykke skulde optage en Bestemmelse heri Loven, vilde gjøre Lovens Vedtagelse til en Ubillighed for Cierne, thi de maatte, naar en saa væsentlig Forandring blev gjort, betragte den tidligere